

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 455/2025
09.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ - адвоката Ненада Цвејића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бечеју К бр.206/22 од 11.06.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.725/24 од 25.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 09. априла 2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ - адвоката Ненада Цвејића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бечеју К бр.206/22 од 11.06.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.725/24 од 25.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју К бр.206/22 од 11.06.2024. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 3. у вези става 2. КЗ, за које дело су окривљенима изречене условне осуде, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по једне године и шест месеци, и истовремено одређено да се ове казне неће извршити уколико окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Истом пресудом, према окривљенима је на основу члана 85. КЗ, изречена мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности, и то забрана вршења позива полицијских службеника, у трајању од две године од дана правноснажности пресуде.

Окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка, и то да Основном јавном тужилаштву у Бечеју на име трошкова медицинских вештачења исплате износ од 40.600,18 динара, те да суду на име паушала плате износе од по 10.000,00 динара сваки, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Истовремено је одређено да ће суд о осталим трошковима одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.725/24 од 25.12.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, а пресуда Основног суда у Бечеју К бр.206/22 од 11.06.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ - адвокат Ненад Цвејић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати на поновно суђење.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљених АА и ББ - адвокат Ненад Цвејић, у уводу захтева за заштиту законитости, као разлог подношења, истиче битну повреду кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца.

Међутим, у образложењу захтева бранилац не наводи у чему се ова повреда састоји, већ с тим у вези истиче да је правноснажна пресуда заснована на исказу оштећеног, који је оспорен судско-медицинским вештачењем, а из ког разлога према ставу одбране, суд није могао прихватити исказ оштећеног као истинит, већ је приликом оцене доказа морао утврдити чињенице на основу налаза и мишљења вештака, а којим наводима у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа.

Како бранилац окривљених у поднетом захтеву само формално означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљенима преко браниоца, док у суштини наводима захтева указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену

доказа, односно на повреду члана 440. ЗКП, која не представља законски разлог због ког је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић